

INŠPEKCIJSKI NADZOR NA PODROČJU OHRANJANJA NARAVE**INSPECTION MONITORING IN THE SPHERE OF NATURE
CONSERVATION**

Tatjana BERNIK, Andreja SLAPNIK

Strokovni članek

Prejeto/Received: 29. 7. 2009

Sprejeto/Accepted: 4. 10. 2010

Ključne besede: inšpekcijski nadzor, območja z naravovarstvenim statusom**Key words:** inspection monitoring, areas with nature conservation status**IZVLEČEK**

Minilo je desetletno obdobje po sprejetju Zakona o ohranjanju narave, ki je v Sloveniji vzpostavil celosten sistem varstva narave, med drugim tudi izvajanje inšpekcijskega nadzora. Med opravljanjem nalog inšpekcijskega nadzora smo naleteli na številne prednosti pa tudi slabosti, ki jih prinaša ZON. Kot prednost je vsekakor treba omeniti uveljavitev enotnega sistema varstva narave, kot pomanjkljivosti pa premajhno povezanost ZON z drugimi področji in neuspelo vzpostavitev naravovarstvenega nadzora neposredno na terenu. S problemom učinkovite implementacije predpisov s področja varstva narave se spoprijemajo tudi druge države članice evropske skupnosti, zato je bila na mednarodni ravni ustanovljena mreža GreenForce Network, katere trenutni cilj je uveljaviti minimalne kriterije za inšpekcijski nadzor na področju varstva narave.

ABSTRACT

A decade has passed since the adoption of Nature Conservation Act, by which an integral nature conservation system, including the implementation of inspection monitoring, was enforced in Slovenia. During the implementation of the monitoring tasks, numerous advantages as well as weaknesses brought by the Act were encountered. One of the Act's advantages is no doubt the establishment of a uniform nature conservation system, while one of its major disadvantages lies in its insufficient link with other spheres as well as in the unsuccessful establishment of conservation monitoring directly in the field. As the problem of effective implementation of nature conservation regulations is faced by other EU member states as well, the GreenForce Network was set up at the international level, its current objective being the establishment of minimum inspection monitoring criteria in the sphere of nature conservation.

1. ZAKONODAJNA UREDITEV, POOBLASTILA IN UKREPI INŠPEKTORJEV

Inšpekcijski nadzor je ena izmed upravnih funkcij države, ki zagotavlja nadzor nad izvrševanjem sprejetega pravnega reda. Inšpekcije so pomemben člen v zakonodajni verigi, saj zagotavljajo povratne informacije, ki omogočajo upravi, da se seznanijo z učinki sprejetih predpisov ter oblikuje ustrezne spremembe in ukrepe. Inšpektor v svojem osnovnem poslanstvu

opravlja inšpekcijski nadzor v javnem interesu, kar pomeni, da nadzira spoštovanje sprejetih pravnih predpisov ter ukrepa, kjer se ugotovi njihova kršitev. Naloge inšpekcijskega nadzora opravljajo inšpektorji in inšpektorice kot osebe s posebnimi pooblastili in odgovornostmi. Vloga inšpektorja je predvsem represivne narave, kar se kaže v ukrepu, ki ga v primeru neskladnosti izreče, in v nadaljevanju poskrbi, da so izrečeni ukrepi tudi uresničeni.

Celosten krovni sistem varstva okolja in narave je bil v RS vzpostavljen že s sprejetjem Zakona o varstvu okolja v letu 1993. Z njim so bila postavljena izhodišča in načela, ki urejajo vprašanja okolja, izhajajoč iz dejstva, da je tudi človek sestavni del narave. Celostnost tega sistema se kaže v tem, da zakon poleg varstva človekovega okolja pred onesnaževanjem vseh vrst ureja tudi trajnostno rabo in varstvo naravnih dobrin, kamor sodijo tudi naravne vrednote in biotska raznovrstnost. S sprejetjem Zakona o ohranjanju narave (v nadaljevanju ZON) v letu 1999 je v Sloveniji prvič vzpostavljen celosten sistem ohranjanja narave, ki med drugim dokaj natančno opredeljuje tudi inšpekcijski nadzor. Pristojnost inšpekcijskega nadzora je podana različnim nadzornim organom glede na njihovo delovno področje:

- inšpektorjem za ohranjanje narave,
- lovskim inšpektorjem,
- inšpektorjem z drugih delovnih področij, v primerih, ko ZON posega na ta področja, in
- carinskim organom pri uvozu, izvozu in tranzitu rastlin in živali.

ZON predvideva tudi uresničevanje neposrednega nadzora v naravi, ki ga poleg inšpektorjev opravljajo naravovarstveni nadzorniki in prostovoljni nadzorniki. Skladno z zakonom neposredni nadzor v zavarovanih območjih zagotavljajo upravljavci teh območij, zunaj zavarovanih območij pa ministrstvo.

Pooblastila inšpektorjev so naslednja:

- odrediti vzpostavitev v prejšnje stanje, odpravo škode in sanacijo,
- odrediti prepoved posega,
- odrediti zaseg predmetov, rastlin in živali,
- ukrepi v prekrškovnem postopku *, in
- predlog za pregon kaznivega dejanja.

*Od leta 2005 dalje lahko inšpektor ukrepa tudi kot prekrškovni organ, v tem primeru izda odločbo o prekršku ali plačilni nalog z izrečeno denarno kaznijo, ki je v ZON-u predpisana v razponu. Vendar lahko inšpektor, glede na določilo 52. člena Zakona o prekrških (2008), v prekrškovnem postopku izreka le najnižji znesek kazni.

Pristojnosti, ki jih določa ZON, so zastavljene zelo široko. Tako med drugim ureja ohranjanje narave v območjih z naravovarstvenim statusom, ravnanje z zavarovanimi rastlinskimi in živalskimi vrstami, določa pravila trgovanja z zavarovanimi in mednarodno varovanimi vrstami (konvencija CITES), zadrževanje živali v ujetništvu in njihove bivalne razmere, vožnjo v naravi ter ravnanje z minerali in fosili.

2. UGOTOVITVE INŠPEKCIJSKEGA NADZORA

Inšpektorji za okolje, ki delujejo v Inšpekciji za okolje in naravo Inšpektorata RS za okolje in prostor (v nadaljevanju IRSOP), imajo med drugim tudi pooblastilo za inšpekcijski nadzor v skladu z določbami ZON, kar pomeni, da opravljajo naloge inšpektorja za ohranjanje narave. V Inšpekciji za okolje in naravo ima od skupno 52 inšpektorjev 12 inšpektorjev pooblastilo za izvajanja nalog inšpekcijskega nadzora ZON in njegovih podzakonskih predpisov. Večina teh inšpektorjev poleg teh nalog opravlja tudi nadzor nad zakonom o varstvu okolja in zakonom o vodah. Izkušnje in delo na tem področju so pokazali, da bi bilo treba inšpekcijo dodatno kadrovsko okrepiti, še posebej, ker predvideva ZON za izvajanje nadzora na posameznih področjih tako specifično znanje (CITES vrste) kot specifičen pristop (vožnja v naravi).

Dosedanji koncept dela inšpekcije za okolje in naravo je temeljil predvsem na principu odzivanja na prijave. Ugotavljamo pa vse večjo potrebo po organiziranem načrtovanem delu na tem področju. A ker moramo vsekakor zagotavljati odzivnost na prijave v razumnem času, smo v zadnjih nekaj letih koncept dela prilagodili potrebam in skušamo vsako leto izvesti vsaj eno organizirano akcijo nadzora tudi na področju varstva narave. Akcija nadzora pomeni, da na območju celotne države v krajšem časovnem razdobju sočasno poteka inšpekcijski nadzor vnaprej določenega področja. S takšno obliko dela smo pričeli v letu 2006 in doslej smo opravili šest organiziranih akcij nadzora (tabela 1).

Tabela 1: Pregled akcij nadzora po letih njihovega izvajanja

Table 1: An overview of inspections carried out in the 2006-2009 period

Leto	Področje nadzora
2006	Območja z naravovarstvenim statusom
2007	Območja z naravovarstvenim statusom - nadaljevanje Bivalne razmere
2008	Vožnja v naravnem okolju
2009	Območja z naravovarstvenim statusom - nadaljevanje Vožnja v naravnem okolju

Ugotavljamo, da se število opravljenih inšpekcijskih pregledov iz leta v leto povečuje, z njimi pa tudi število izrečenih ukrepov. Pregled aktivnosti inšpekcije za okolje in naravo na področju nadzora varstva narave za obdobje 2003-2009 je podan v tabeli 2.

Tabela 2: Pregled aktivnosti v inšpekcijskih postopkih

Table 2: An overview of the inspection procedure activities

leto	inšpekcijski pregledi	inšpekcijski ukrepi	prekrškovni ukrepi
2003	181	77	/
2004	203	80	/
2005	235	58	9
2006	291	88	12
2007	354	112	15
2008	330	116	40
2009	256	97	37

2.1 UGOTOVITVE INŠPEKCIJSKEGA NADZORA VAROVANIH OBMOČIJ

Cilj inšpekcijskega nadzora je bil zagotoviti učinkovit nadzor nad uresničevanjem določil zakona o ohranjanju narave in na njegovi podlagi sprejetih predpisov, predvsem tistih, ki se nanašajo na posege in ravnanja na območjih z naravovarstvenim statusom - območja Natura 2000, zavarovana območja in naravne vrednote državnega pomena ter območja z drugimi naravovarstvenimi statusi: ekološko pomembna območja, habitati zavarovanih rastlinskih in živalskih vrst, habitatni tipi, ki se prednostno ohranjajo v ugodnem stanju. Tako inšpekcija za okolje in naravo prispeva k zagotovitvi razmer za ohranjanje narave oziroma habitatnih tipov in živalskih ter rastlinskih vrst v čim bolj ugodnem stanju. V nadzor je bilo skupno vključeno 101 varovano območje. Inšpektorji so med drugim preverjali naslednja področja: status, lastništvo, upravljanje, upravljavske načrte, naravovarstvene nadzorne službe, uresničevanje varstvenih ukrepov, opravljanje monitoringa in dejavnike ogrožanja.

Na osnovi pridobljenih podatkov lahko zaključimo, da je stanje pregledanih območij bolj ali manj ugodno. Upravljavci so določeni v zavarovanih območjih in v glavnem zagotavljajo neposreden naravovarstven nadzor, medtem ko na območjih Natura 2000 upravljavci ne bodo določeni, saj za to ni pravne podlage. Posledično neposreden naravovarstven nadzor na teh območjih ni vzpostavljen v zadovoljivi meri. Upravljavski načrti za nekatera zavarovana območja še niso izdelani, za območja Natura 2000 pa je Vlada sprejela Program upravljanja območij Natura 2000 (Bibič 2007). Najpogostejši dejavniki, ki ogrožajo habitatne tipe in kvalifikacijske vrste, so nedovoljeni posegi v prostor, neustrezno in prekomerno gnojenje kmetijskih površin, zaraščanje travniških habitatnih tipov zaradi opuščanja paše in košnje, v gozdnih habitatnih tipih pa graditev gozdnih prometnic in način gospodarjenja z gozdom.

Najpogostejše zaznane kršitve so bili posegi v območjih z naravovarstvenim statusom brez pridobljenega naravovarstvenega soglasja oziroma njihova izvedba v nasprotju z izdanim soglasjem.

2.2 UGOTOVITVE INŠPEKCIJSKEGA NADZORA ZADRŽEVANJA ŽIVALI V UJETNIŠTVU IN BIVALNIH RAZMER

Namen akcije nadzora bivalnih razmer in oskrbe živali prosto živečih vrst v ujetništvu in trgovinah z malimi živalmi, ki je potekala v vseh območnih enotah IRSOP v mesecu februarju in marcu 2007, je bil:

- preveriti bivalne razmere in oskrbo živali prosto živečih vrst v ujetništvu v trgovinah,
- preveriti morebitno nezakonito trgovino s prosto živečimi živalmi zavarovanih domorodnih vrst ter drugih mednarodno varovanih vrst, med katerimi je bil poseben poudarek na vrstah, varovanih s konvencijo CITES (Zakon o ratifikaciji konvencije... 1999).

V inšpekcijski nadzor je bilo vključenih 14 trgovin z malimi živalmi, in sicer so inšpektorji opravili temeljit pregled stanja v trgovinah z malimi živalmi, kjer se zadržujejo prosto živeče

živalske vrste v ujetništvu in dajejo v promet, ter podroben pregled naključno izbranih živali dveh višjih taksonomskih skupin v zadevi zagotavljanja predpisanih bivalnih razmer in oskrbe. Ugotovljeno je bilo, da imajo živali v trgovinah ustrezno oskrbo, kot to določa Odredba o bivalnih razmerah in oskrbi živali prosto živečih vrst v ujetništvu. Bivalni prostori se redno čistijo, imajo ustrezno svetlobo, temperaturo, vlago. Živali so v prodajalnah nadzorovane in je tako onemogočen njihov pobeg. Vsi trgovci, ki so bili predmet našega nadzora, so sodelovali z veterinarji, ki opravljajo redne in izredne preglede živali. V nekaterih trgovinah kupce pisno seznanjajo, kako skrbeti za kupljene prosto živeče živalske vrste, kot določa predpis, prav tako jih opozarjajo, da izpustitev prosto živečih živalskih vrst v naravno okolje ni dovoljena.

Ugotovljene nepravilnosti so bile povezane z velikostjo kletk, volier, terarijev, pomanjkljivim vodenjem evidenc oz. pomanjkljivostmi v zvezi z izvorom živali, s statusom živali in z dobavitelji.

2.3 UGOTOVITVE INŠPEKCIJSKEGA NADZORA URESNIČEVANJA KONVENCIJE CITES

V okviru akcije nadzora bivalnih razmer in oskrbe živali prosto živečih vrst v ujetništvu smo ugotovili, da ne moremo potrditi, da nezakonite trgovine z zavarovanimi in drugimi mednarodno varovanimi vrstami v Sloveniji ni. Ugotovili smo, da trgovci slabo poznajo vrste in predpise, ki te vrste uvrščajo med zavarovane ali mednarodno varovane vrste, zato so ob pregledu predložili le tiste dokumente, ki spremljajo posamezno žival, ki je v prodaji.

Predvidevamo, da so aktivnosti v zvezi s trgovanjem in gojitvijo zavarovanih vrst bistveno večje kot pa bi lahko sklepali na osnovi prejetih prijav, vendar se zaradi nezadostne kadrovske zasedbe nismo usmerili v sistematično odkrivanje nepravilnosti. V okviru nadzora nad uresničevanjem konvencije CITES smo med drugim obravnavali dva posameznika, od katerih se eden ukvarja z množično komercialno gojitvijo plazilcev, pretežno želv, ki so varovane v okviru konvencije CITES, drugi pa ima dovoljenje za komercialno gojitev treh v okviru konvencije CITES varovanih vrst želv. Nepravilnosti pri nadzoru niso bile ugotovljene. Obravnavali smo tudi primer prodaje preproge, v katero so bili vdeleni deli s konvencijo CITES varovanih osebkov, pri čemer pa ni bilo nepravilnosti. V primeru nelegalne prodaje kože geparda na boljšem trgu v Ljubljani pa je inšpektor ukrepal z začasnim odvzemom kože in kršitelju v okviru prekrškovnega postopka izrekel tudi globo.

2.4 UGOTOVITVE INŠPEKCIJSKEGA NADZORA VOŽNJE V NARAVNEM OKOLJU

Trend vožnje v naravnem okolju tako s kolesi kot z motornimi vozili narašča. Poleg vožnje po brezpotjih, planinskih poteh in vlakah se povečuje tudi število lokacij, kjer se brez dovoljenj urejajo različni poligoni. Pri odpravljanju kršitev s tega področja je največji problem odkrivanje identitete kršitelja ter prenizke in posledično neučinkovite globe.

V okviru nadzora vožnje v naravnem okolju je potekala akcija pri podjetjih, ki prodajajo ali izposojajo vozila za vožnjo v naravi. Vodenih voženj obravnavani zavezanci večinoma ne organizirajo, oziroma le po kategoriziranih cestiščih. Akcija, ki je imela preventivni namen, predvsem opozarjanje na prepovedana ravnanja in seznanjanja z vsebino uredbe, je vključevala tudi podjetja, ki vožnje v naravi organizirajo in svojo dejavnost oglašujejo prek medijev (npr. turistične agencije). Ugotovitve so pokazale, da v slovenskem prostoru potekajo intenzivna prodaja in izposoja vozil za vožnjo v naravi ter organiziranje voženj v naravi. V kar 68 % pregledanih podjetjih so predstavniki povedali, da se interes ljudi za vožnjo v naravi oziroma tovrstno preživljanje prostega časa povečuje iz leta v leto. Pri tem je dobra polovica podjetij zagotavljala seznanjanje strank z določili uredbe o prepovedi vožnje z vozili v naravnem okolju že pred akcijo, drugi pa ga zagotavljajo po njej. Izrečenih je bilo 16 opozoril.

V času akcije je bilo zabeleženih največ izposoj gorskih koles, organizacija voženj s kolesi pa v glavnem poteka v okviru vodenih tur po dovoljenih območjih. V prvi polovici leta 2008 oziroma do termina opravljenih pregledov je bilo prodanih 167 štirikolesnikov, 85 motornih sani in 478 motornih koles. Po podatkih edinega prodajalca motornih sani je v Sloveniji skupno evidentiranih cca. 5000 lastnikov motornih sani.

Akcija je jasno pokazala, da prodaja in izposoja vozil za vožnjo naraščata in da veljavna zakonodaja tako glede višine kazni kot določanja pogojev vožnje v naravi ni ustrezna in zahteva čimprejšnje spremembe in posodobitve.

Delo inšpekcije je bilo učinkovito tudi v primeru nameravanih organiziranih voženj v naravnem okolju, kjer je bila vključena tudi policija. Zaradi uspešnega sodelovanju obeh organov organizirana vožnja s terenskimi vozili ni bila izpeljana, oglaševanje prek spleta je bilo preklicano. Preklicana sta bila tudi oglaševanje vožnje s terenskimi vozili in dodatna turistična ponudba, ker turistična agencija nima lastnih vozil za izvedbo tovrstnih voženj.

3. PREDNOSTI IN SLABOSTI NARAVOVARSTVENEGA SISTEMA

Pri opravljanju nalog inšpekcijskega nadzora smo se srečevali s številnimi prednostmi, ki jih je uvedel ZON. Vsekakor velja izpostaviti enoten sistem varstva, ki omogoča poenotenje nadzora po vsej državi. Pred sprejetjem ZON je bilo varstvo narave namreč predmet posameznih predpisov, ki so veljali za natančno določeno zavarovano območje in posledično tudi nadzor nad posegi v teh območjih ni bil sistemski, ampak odvisen od primera do primera.

Glede na široko zastavljene pristojnosti nadzora, ki so predmet ZON-a, je nujno potrebno sodelovanje med posameznimi inšpekcijami. Kot zgled dobrega sodelovanja lahko omenimo razmejitve pristojnosti med inšpekcijo za ohranjanje narave in lovsko inšpekcijo. IRSOP je v letu 2005 v sodelovanju z MOP organiziral enodnevni strokovni posvet z naslovom Inšpekcijski nadzor zavarovanih prosto živečih živalskih vrst. Posvet je bil namenjen vsem vključenim v proces

implementacije predpisov, ki določajo pravila ravnanja z zavarovanimi prosto živečimi vrstami, s posebnim poudarkom na upravljanju inšpekcijskega nadzora. Namen posveta je bil izpopolniti in utrditi znanje vseh vpletenih institucij ter razjasniti dileme glede pristojnosti izvajanja nadzora različnih inšpekcijskih služb. Eden izmed ciljev je bil izboljšati medsebojno sodelovanje nadzornih organov kot tudi drugih institucij, zadolženih za uresničevanje teh predpisov.

Kot dobro izkušnjo želimo poudariti tudi izobraževanja na področju konvencije CITES, ki so zapleteno in kompleksno materijo približala nivoju razumljivosti in uporabnosti tako za inšpektorje za okolje kot tudi za carino in policijo.

Težave pri opravljanju nadzora na podlagi ZON lahko okvirno strnemo v naslednje skupine:

- Neuskkljenost zakonodaje različnih resorjev oziroma neuporaba povezav med posameznimi predpisi. ZON v delu, ki ureja varovana območja, pokriva dobro tretjino državnega ozemlja in je tesno povezan z drugimi zakoni, ki so na teh območjih veljali že pred njegovim sprejetjem. Tako na terenu prihaja do različnega razumevanja predpisa, nepoznavanja pooblastil in pristojnosti posameznih služb ter nezadostnega sodelovanja med organi. Konkretno opažamo, npr. pri obvezni pridobitvi naravovarstvenega soglasja za posege, ki so regulirani tudi z drugimi predpisi, da veliko pristojnih organov v praksi ne upošteva določil ZON. Posledica so nepotrebne prijave inšpekcijskim službam, ko zavezanec v predhodnih postopkih ni seznanjen, da za poseg poleg drugih dovoljenj potrebuje tudi naravovarstveno soglasje. Takšen primer je opravljanje javne službe za vzdrževanje vodotokov na delih vodotokov, ki potekajo v območjih Natura 2000. Službe imajo za vzdrževanje s strani MOP pridobljeno koncesijo in vsakoletni delovni nalog, nimajo pa pridobljenega naravovarstvenega soglasja. Primer zahteva uskladitev delovanja služb znotraj Ministrstva za okolje in prostor. Podobna situacija velja za pristojne organe pri izdajanju lokacijskih informacij in gradbenih dovoljenj.
- Težave pri nezadostnem številu ljudi v institucijah, potrebnih za tako obsežno področje, kot ga pokriva ZON, so seveda neposredno povezane z denarnimi sredstvi. Ena izmed najbolj perečih posledic premajhnega števila ljudi je neuspela vzpostavitev naravovarstvenega nadzora neposredno na terenu, predvsem na varovanih območjih brez upravljavca, kamor sodijo vsa območja Natura 2000, ki so brez dodatnega statusa zavarovanega območja. Vzpostavitev naravovarstvene nadzorne službe je za učinkovito uresničevanje določil ZON zaradi njegove kompleksnosti nujno potrebna.
- Neracionalen pristop pri organizaciji nadzora. Tipičen primer je nadzor nad vožnjo v naravi, kjer ima cela vrsta organov enaka pooblastila, ukrepanje v praksi pa ni učinkovito.

4. ZAKLJUČEK

Zakon o ohranjanju narave je vzpostavil celosten sistem ohranjanja narave in med drugim dokaj natančno opredelil tudi inšpekcijski nadzor. Analiza stanja na področju inšpekcijskega

nadzora je pokazala prednosti in slabosti sistema, ki jih je treba čim prej odpraviti, če želimo doseči učinkovito implementacijo predpisa v prakso, predvsem z vzpostavitvijo neposrednega naravovarstvenega nadzora in povezovanjem z drugimi resorji. S problemom učinkovite implementacije pa se spopadajo tudi druge države članice evropske skupnosti. Prav z namenom učinkovite in enotne implementacije naravovarstvenih predpisov je bila na mednarodni ravni ustanovljena mreža GreenForce Network. To je sicer neformalno združenje, ki povezuje države članice Evropske unije in se ukvarja s konkretnimi primeri na področju uveljavljanja naravovarstvenega nadzora. Trenutni cilj te mreže je vzpostaviti minimalne kriterije za inšpekcijski nadzor v državah članicah, kar med drugim pomeni tudi obveznost organiziranja in uresničevanja načrtovanega inšpekcijskega nadzora na področju varstva narave. Potrebo po taki obliki povezovanja in načinu dela je prepoznala tudi Evropska komisija, ki delo GreenForce Network podpira ne le moralno, marveč tudi finančno. Več informacij o delu združenja si lahko ogledate na spletnih straneh http://ec.europa.eu/environment/greenforce/index_en.htm.

5. SUMMARY

The article examines the work carried out in the last decade by the environmental inspection service in the sphere of nature conservation. This 10-year period is correlated with the adoption of Nature Conservation Act in 1999, by which an integral nature conservation system, including the implementation of inspection monitoring, was enforced in Slovenia. Owing to the increasing need for a well organized work in the sphere of nature conservation, the Inspectorate of the Republic of Slovenia for the Environment and Spatial Planning somewhat adjusted the concept of its work in the last few years, by carrying out several organized control actions within protected areas as well as in the spheres of animals held in captivity, handling with CITES species, and driving in the natural environment. During the implementation of the monitoring tasks, numerous advantages as well as weaknesses brought by the Act were encountered. One of the Act's advantages is no doubt the establishment of a uniform nature conservation system, while one of its major disadvantages lies in its insufficient link with other spheres as well as in the unsuccessful establishment of conservation monitoring directly in the field. The experience acquired so far and the implementation of inspection monitoring of the Act's regulations have shown that the inspection service should be reinforced. As the problem of effective implementation of nature conservation regulations is faced by other EU member states as well, the GreenForce Network was set up at the international level, its current objective being the establishment of minimum inspection monitoring criteria in the sphere of nature conservation.

6. VIRI

1. Bibič, A. (2007): Program upravljanja območij Natura 2000: 2007-2013. Ministrstvo za okolje in prostor. Ljubljana.

2. Letna poročila Inšpektorata RS za okolje in prostor o delu.
3. http://www.iop.gov.si/si/informacije_javnega_znacaja/
4. Zakon o ohranjanju narave, uradno prečiščeno besedilo (ZON-UPB2). Ur.l. RS 96/04
5. Zakon o prekrških. Ur.l. RS 17/08
6. Zakon o ratifikaciji konvencije o varstvu prosto živečega evropskega rastlinstva in živalstva ter njihovih naravnih življenjskih prostorov. Ur.l. RS 17/99
7. Zakon o varstvu okolja. Ur.l. RS 41/04

Tatjana BERNIK
Inšpektorat RS za okolje in prostor
Dunajska 47
SI- 1000 Ljubljana
tatjana.bernik@gov.si

Andreja SLAPNIK
Inšpektorat RS za okolje in prostor
Območna enota Celje
Krekov trg 9
SI - 3000 Celje
andreja.slapnik@gov.si

